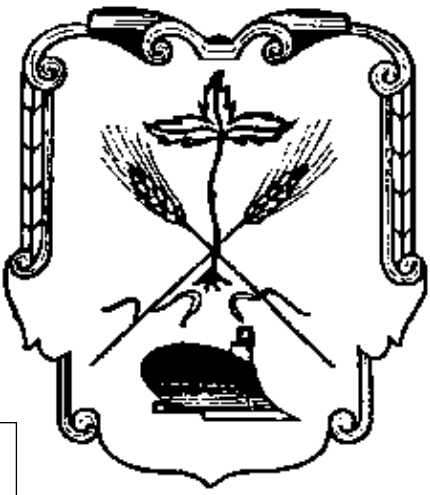

GALGA

1. szám
2005. JANUÁR

Havonta megjelenő olvasnivaló

HÉVÍZ

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ 2005.

„Dicsőség a magasságban Istennek és béke a földön a jóakarató embereknek.”

A polgári év első napján a 2005 évvel ezelőtt először elhangzott angyali kóruossal köszöntöm Honfitársaimat, Galgahévíz falunépét, és köszöntök minden jóakarató embert.

Ez a mostani évkezdet nem olyan kuriózum, mint az öt évvel ezelőtti ezredforduló, de ennek az új évnek első óráiban is számtalan gondolat jut az ember eszébe, mely a múlttal és a jövővel kapcsolatos. Az elém toluló gondolat-kavalkádból szeretnék három gondolatot kiemelni:

Az **első a köszönet**, a hála gondolata és kifejezése. Hála a gondviselő Istennek, hogy nem hagyott bennünket egyedül, mert általa jó társakat, jó családot, jó munkatársakat, jó barátokat találtunk, akikkel – és **csakis velük együtt** – tudtuk megoldani a feladatainkat, elvégezni munkánkat, és könnyebb volt elviselni a ránk háruló nehézségeket, kisebb-nagyobb kereszteteket, és ellenállni a különféle kísértéseknek.

Köszönet a gondviselésért, a családjáért, az egészségért, a falu gondját vállaló képviselők munkájáért és áldozatáért, a polgármesteri hivatalban és intézményekben dolgozó és vezető munkatársak fáradságát nem ismerő feladatellátásáért. **Örömmel állapíthatom meg, hogy azért az anyagilag és erkölcsileg konszolidált helyzetért, amely 2005. január elsején Galgahévíz községet jellemzi, valamiképpen benne van mind a 2600 galgahévízi polgár, termé-**

szetesen mindenki a maga módján. A részvétel és a mérték ugyan nem egyenlő, hiszen az ujjaink sem egyformák.

Külön köszönet azoknak, akik az öntevékeny csoportokban, egyesületekben tevékenykednek, saját örömeikre és szórakozásukra, de mindazonáltal a közösség javára: a **Női Kórus, a Hagyományörző Együttes, Gyermek- és Ifjúsági Néptáncsoport, felnőtt és gyermek színjátszó csoportok, Önkéntes Tűzoltó- és Polgárőr Egyesület, II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas klub, Sportegyesület.** Működésükkel legyenek továbbra is szülőfalunk jó hírvivői és nagykövetői, ami a szépet, a nemeset, a követésre méltót illeti.

T A R T A L O M B Ó L :

- Újévi köszöntő
- Tallózó
- Olvasói levelek
- Vigyázat férfiak, figyeljünk magunkra!

A **második gondolat** a visszatekintés, a már történelemmé vált 2004-es esztendőre. Az elmúlt, letűnő éveket hajlamosak vagyunk aszerint megítélni, hogy mit is hozott és adott nekünk. Ha egészséget, jólétet, örömet hozott, akkor jó esztendő volt, de ha betegséget, megélhetési gondokat, bánatot, szomorúságot, netán szereteteink elvesztését, akkor felejtendő, rossz esztendő volt.

Magunkról elmondhatjuk, hogy községünk lakói tették dolgukat, **intézményeink jól, eredményesen működtek**, néhány kisebb fejlesztést is sikerült megoldani, melyből kiemelkedik a **Kegeleti parki buszmegálló**. Polgáraink is tisztességgel gyarapodtak és fejlődtek.

Tiszteletre méltó és szép gondolat a jövőt beosztani és elképzelni, de mindig kell, hogy szemünk előtt lebegjen az örök igazság: „Ember tervez, Isten végez.” A világ változása, a **mindennapi bizonytalanság, az alapvető erkölcsi értékek nagyfokú devalválódása** azonban nem jelentheti azt, hogy felemelt kézzel várjuk helyzetünk további romlását és az abba való belenyugvást.

Nekünk vezetőknak, de mindenkinek Galgahévízen **feladatai és kötelességei** vannak a jövőben is. Az intézmények tisztességes, zavartalan működtetése, a település üzemeltetése, a mindennapok biztonságossá tétele mellett szükséges a lehetőségeink szerinti legfontosabb fejlesztések elvégzése, 2005-ben az óvoda-felújítási munkálatok elkezdése és az „Általános Rendezési Terv” elfogadása. **Olyan légkör megteremtése településünkön, hogy minden munkatársunk tudása és szorgalma legjavát nyújtsa, és mindezt tegye szorongás nélkül jókedvvel, szeretettel, polgáraink iránti elkötelezettséggel.**

Ünnepi köszöntőm és jókívánásaim befejezeként egy általam nagyon fontosnak ítélt gondolatra szeretném felhívni a figyelmüket, és hálás lennék, ha jó szívvel megfontolnák. Nevezetesen a ma világa a számos jó példa mellett félelmetesen kezd a **szereztelenség és békétlenség** évezrede lenni. Ebbe természetesen nem nyugodhatunk bele. A változást, illetve a **jóra való törekvést saját magunkban** kell elkezdenünk. Vajon mit ér az az ember, akinek békétlenség van a szívében? Mert ha békét teremtünk a szívünkben – ami természetesen olykor borzasztóan nehéz – ez a béke kisugárzik közvetlen környezetünk, családjunk felé.

Így végül a **mi békénk folyamatosan át- meg át- járja közvetlenül és közvetve a szűkebb és tágabb környezetet** is. Mily szépen fejezi ezt ki sokszor énekelt népénkünk:

*Béke fejedelme, szentséges isteniünk,
Úr Jézus szent szíve, békéért esdeklünk.
Békét adj szívünknek,
Békét családjunknak,
Békét nemzetünknek,
Békét a világnak.*

Ebben a hitben és reményben kívánok Galgahévíz minden polgárának boldog, békés újesztendőt, a jó Isten áldását, jó erőt, egészséget, megköszönve megtisztelő figyelmüket.

Dr. Basa Antal
polgármester

TIGÁZ KÖZLEMÉNY

A lakosság részére nyújtott eddigi széleskörű tájékoztatásunkon túlmenően, a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvénynek megfelelően közöljük társaságunk ügyeleti-készenléti szolgáltatásainak telefonszámait a működési területünkön található települések önkormányzatai felé.

Az ügyeleti-készenléti telefonszámon minden gázszolgáltatással kapcsolatos eseményt jelenteni lehet, amely a gázvezetéken (utcai és fogyasztói), vagy gázkészülékeken:

- szivárgás,
- üzemzavar, szolgáltatási zavar,
- személyi sérüléses baleset, haláleset,
- rongálás
- természeti katasztrófa,
- közveszély,
- terrorcselekmény során következik be.

A bejelentéseket gödöllői üzemünk éjjel-nappal fogadja a 28/521 440-es telefonszámon.

Fogyasztóink a gázszámlánk hátoldalán olvashatják a műszaki ügyelet telefonszámait.

Lengyel István
földgázelosztási területi vezető

LOVAGLÁS

Természetszerű lovaglás és oktatás ősmagyar lovakon akár rögtön terepen mindenkinek!

Telefonszám: 06/20 4434934

ANYAKÖNYVI ADATOK 2004-BŐL

2004-ben születtek Galgahévízen

1. Budai Gergely János	2004.01.07.	Jókai u. 54.	13. Buzás Antónia Jázmin	2004.07.07.	Jókai u. 16.
2. Szél Viktor	2004.01.11.	Kossuth u. 55.	14. Csorba Noémi	2004.07.07.	Fő u. 323.
3. Oláh Noémi	2004.02.16.	Jókai u. 24.	15. Varga Dániel	2004.07.19.	Rákóczi u. 28.
4. Bakk Bíborka	2004.02.16.	Szőlő u. 8.	16. Sára Júlia	2004.08.14.	Vörösmarty u. 1.
5. Tóth Máté	2004.03.01.	Dobó u. 43.	17. Vidák Anita Amanda	2004.08.25.	Szabadság u. 59.
6. Rácz Arnold	2004.03.01.	Szent István u. 45.	18. Nyerges Olivér	2004.09.02.	József Attila u. 24.
7. Oláh Jázmin	2004.03.23.	Szőlő u. 10.	19. Páldi Márk	2004.09.14.	Fürst Sándor u. 2.
8. Nagy Brigitta	2004.03.23.	Rákóczi u. 31.	20. Tóth Norbert	2004.09.17.	Fő u. 293.
9. Beke Ervin	2004.03.24.	Szent István u.	21. Pleskó Zsófia	2004.10.03.	Kossuth u. 41.
10. Pálincás Márton	2004.05.06.	Rákóczi u. 26.	22. Széles Szeverin	2004.10.13.	Fő u. 321.
11. Bolbás Máté	2004.05.24.	Szabadság u. 24.	23. Gregus Máté Márk	2004.10.19.	Kossuth u. 17.
12. Bencze Attila	2004.06.28.	Fő u. 187.	24. Gohér Katarina	2004.11.07.	Rákóczi u. 51.
			25. Vidák Jázmin	2004.11.07.	Kossuth u. 46.
			26. Lipták Noémi	2004.11.12.	Szent István u. 49.
			27. Albert Krisztina Tamara	2004.12..05.	Szabadság u. 29.

2004-ben elhaláloztak

1. Matos Károly	2004.01.02.	Dobó u. 40.
2. Szabó Józsefné Juhász Erzsébet	2004.01.12.	Fő u. 93.
3. Gyetvan Györgyné Vadkerti Rozália	2004.02.03.	Fő u. 79.
4. Baranyi Margit	2004.02.13.	Jókai u. 4.
5. Kosmalla Hildegard	2004.02.23.	Szent István u. 43.
6. Danyi Erzsébet	2004.02.25.	Petőfi u. 6.
7. Vidák Gyuláné Csorba Piroska	2004.03.11.	Rákóczi u. 42.
8. Oláh Gábor	2004.03.13.	Dobó u. 3.
9. Száraz István	2004.03.17.	Kossuth u. 53/a.
10. Fónagy Attiláné Csáki Julianna	2004.04.11.	Vörösmarty u. 8.
11. Deme Jánosné Basa Mária	2004.04.20.	Szabadság u. 17.
12. Mohácsi Józsefné Maszlag Erzsébet	2004.04.28.	Kossuth u. 18.
13. Kovács Pálné Varga Anna	2004.04.29.	Hunyadi u. 15.
14. Basa Antalné Győri Rozália	2004.05.03.	Fő u. 141.
15. Király László	2004.05.31.	Úttörő u. 22.
16. Gazsó Andrásné Bélész Margit	2004.06.01.	Szabadság u. 19.
17. Bangó Rudolf	2004.08.01.	Jókai u. 41.
18. Ruzsinczki János Ferenc	2004.08.04.	Szabadság u. 41.
19. Sima János	2004.08.15.	Fő u. 323.
20. Kiss Dezső	2004.08.24.	Kossuth u. 61.
21. Tuka Ferencné Sallai Anna	2004.08.29.	Honvéd u. 12.
22. Danyi Mihály	2004.09.04.	Szabadság u. 78.
23. Jancsy Imréné Németh Borbála	2004.09.09.	Fő u. 258.
24. Gregus Mihály	2004.09.11.	Fő u. 166.
25. Fehér János	2004.09.22.	Fő u. 169.
26. Alács Istvánné Kis Ilona	2004.10.10.	Rákóczi u. 11.
27. Lukács János	2004.10.13.	Dózsa Gy. u.12.
28. Gerócs Imréné Rékasi Terézia	2004.11.26.	Úttörő u. 9.
29. Szij Lajosné Maszlag Ilona	2004.11.28.	Zrínyi u. 12.

2004-ben házasságot kötöttek

1. Beke Ervin	Galgahévíz	2004.01.24.
Holicza Adrienn	Galgahévíz	
2. Sipőcz Zsolt	Galgahévíz	2004.03.22.
Patkás Anita	Galgahévíz	
3. Kanalas János	Galgahévíz	2004.03.23.
Tóth Margit Magdolna	Galgahévíz	
5. Gregus István	Galgahévíz	2004.05.08
Komán Ibolya	Galgahévíz	
6. Száraz Zsolt Lajos	Hévízgyörk	2004.05.22.
Darnyik Regina	Galgahévíz	
7. Gohér Balázs	Hévízgyörk	2004.06.12.
Pikács Nikoletta	Galgahévíz	
8. Hajdu Szabolcs	Galgahévíz	2004.07.03.
Gódor Tímea	Galgahévíz	
9. Keserő Csaba	Galgahévíz	2004.07.03.
Sinkó Beáta	Galgahévíz	
10. Széles Szabolcs	Tura	2004.07.17.
Dolányi Mónika	Galgahévíz	
11. Csoma Szilárd	Galgahévíz	2004.07.31.
Földi Tímea	Galgahévíz	
13. Arroyo Schnell Alberto Marcos	Spanyolország	
Hajdú Bernadett	Galgahévíz	2004.08.21.
14. Kátai István	Galgahévíz	2004.09.04.
Jamrik Georgina	Galgahévíz	
15. Magyar Gyula	Gödöllő	2004.09.04.
Kátai Sára	Galgahévíz	
16. Berki Tibor	Galgahévíz	2004.09.18.
Vidák Linda	Galgahévíz	
17. Lipták László	Galgahévíz	2004.10.04.
Czupor Zsuzsanna Ágnes	Galgahévíz	
18. Mácsai Zoltán	Galgahévíz	2004.10.30.
Hegedűs Zsófia	Pécel	

2004-ben ünnepelték 90. születésnapjukat

Darnyik Ferencné, Basa Erzsébet	Péli Andrásné, Keserő Erzsébet
Bolbás Mihályné, Bozlék Margit	Kucsik Ferencné, Drégeli Margit
Tóth Gáborné, Zsiros Margit	Mácsay Jánosné, Romhányi Margit
Mészáros Mihályné, Szűcs Borbála	Nagy Józsefné, Benik Mária
Péli Gáborné, Szabó Ilona	Szeretettel gratulálunk!

TALLÓZÓ TALLÓZÓ TALLÓZÓ TALLÓZÓ

SZOMSZÉDOLÁS

Dr. Basa Antal orr-fül-gégész szakorvost szinte egész Hatvan ismeri és becsüli. A város környéki térségekről nem is beszélve. A doktor úr mindmáig rendel a szakrendelőben, csütörtökönként pedig ügyel a helyi Albert Schweitzer Kórházban. Sokan tudják róla, hogy a rendszerváltozás óta immár negyedik ciklusban polgármestere a közeli Galgahévíznek. Faluja a nyáron ünnepelte alapításának hétszázkilencvenedik évfordulóját, tisztelegve a katolikus hagyományok és a falu határában megörökített védőszentjük: Szent András előtt. **Kívánunk a hatvaniak nevében mind a doktor úrnak, mind a galgahévízieknek sok sikert! Épüljön és szépüljön tovább a településük! Legyenek Galgahévíz polgárai boldogok!**

HÉVÍZIEK EGYMÁST KÖZT

Fogadd el hálaéneket! c. műsorával Magyarországon vendégszerepelt az olthévízi ökumenikus kórus. A Veress Lászlóné Panga Enikő református kántor által vezetett dalárda, amely a megalakulása óta eltelt két évben számos meghívásnak tett eleget, és Istent dicsőítő éneklésével Erdélyben egy tucatnál is több helyen szolgált már, Istennek különös ajándékképpen most az anyaországba is eljutott. A helyi önkormányzat által is támogatott, 32 tagot számláló együttes számára az olthévízi származású, jelenleg Sárospatakon élő nevelő-tanár, Szabó Árpád közbenjárása nyomán nyílt meg a magyarországi vendégszereplés lehetősége.

A Hatvani Hírek c. lap 2004. 7. számában bukkantam rá egy galgahévízi vonatkozású rövid cikkre, amelyben polgármesterünkről, Dr. Basa Antalról írnak. Ha bárhol hallok vagy olvasok Galgahévízről mindig megdobb a szívem és ráveszem a szerkesztőséget, hogy tegyék bele lapunk legközelebbi számába. Hát ez most is így történt, íme olvassák Önök is, hogy mit írt a Hatvani Hírek!

Másik cikkünk egy kedves olthévízi csoport, egy ökumenikus énekkar magyarországi körútjáról szól. Természetesen Galgahévízen is jártak, ennek apropóján tesszük közé beszámolójukat a Kilátó c. lap 2004. 39. száma alapján. (MZS)

Első állomáshelyünk a történelmi hagyományokban gazdag nagyváros, Debrecen volt. Megtekintettük a Református kollégiumot, a Déry Múzeumot és a Református Nagytemplomot, majd folytattuk utunkat Sárospatakra.

Másnap, a délelőtti Istentiszteleten, a pataki református templomban Veress László olthévízi református lelkész hirdette az igét. Különös, mondhatni történelmi léptékű volt ez a szolgálat, amelyben az olthévízi és a sárospataki gyülekezet élete 270 év elteltével találkozott újra egymással: 1734-1735-ben ugyanis Olthévízen szolgált az a Diószegi Kis János, aki Olthévízről eltávozva, Sárospatakon folytatta papi hivatalát.

Az ige hirdetést követte az erdélyi énekkar fellépése, melynek felekezeti sokszínűsége a bemutatott műsorban is kifejeződött: a mindenki által ismert, közösnek tartott énekeink mellett elhangzottak jellegzetesen református és unitárius énekek, valamint egy római katolikus gyökerű csángó népdalfeldolgozás is. Két énekszám között Török István olthévízi unitárius lelképásztor Szilágyi Domokos Bartók Amerikában című versnek néhány részletét szavalta el.

A híres pataki kollégium és a vár megtekintése után a kis erdélyi csapat, Gönc és Vizsoly érintésével, Abaújszántóra indult. Vizsolyban a régi, Árpád-kori templom és az eredeti Vizsolyi Biblia nyűgözött le bennünket. Mint szép híves patakra... és Ó, Szent István dicséretessék – szárnyalt itt is a helyhez illő ének.

Abaújszántón Enghy Sándor lelképásztor és felesége, és néhány gyülekezeti tag fogadott bennünket. Miután együtt örvendezhettünk egy kisgyermek megkeresztelésének, a délutáni Istentiszteleten az olthévízi unitárius lelképásztor hirdette az igét. Az ige hirdetést itt is az énekkar műsora követte. Reményik Sándor Kegyelem című versét Ambur Csilla szavalta el. A vacsora után még hosszan beszélgettünk vendéglátóinkkal.

Veress Erőző, Csaba
 Lőnnerz Melinda, Sturzu Lilla
 Lengyel Gyulnal, Andrus Istoly
 Froszud Sára, Andrus F.
 Lengyel Olga, Paula, Sturzu, Eduard
 Stan, Galba, Bela, Klemen Bozsc, Attila
 Aure, Bernabé, Janos, György
 Kovács Lajos, Szabó Ede
 Szász Gabba, Szegedi Kovács Ede
 Szász János, János, János
 Falap Zoltán, Lengyel István
 Böttcher, Borbála, János, V. m.
 Fülöp Anna, Mária, Szabó Zoltán
 János, Julianna
 Klemen, Babella, Jolán
 János, Nóra
 Kalmár, Mária
 Kovács, János

K.C. EKA CONSULTING
 Budapesti Pál Páner Utca 11. 1052 Budapest
 Tel: +36 1 460 1111 Fax: +36 1 460 1112
 E-mail: info@kceka.hu

A galgahévízi GAIA szálló éttermében folytatódott a tervezgetés, a galgahévízi és a hévízgyörki önkormányzati és egyház képviselők körvonalazták a sokszintű kapcsolatrendszer kiépítésének lehetőségét. A jövőben alkalom nyílhat majd kulturális, iskolai, vállalkozói és önkormányzati szinten is gyümölcsöző kapcsolat kiépítésére. Szeretettel gondolunk a minket vendégül látó gyülekezetekre, lelkipásztorokra és családjaikra, valamint azokra az egyházi és világi vezetőkre, akik dalárdánk fellépéseit, elszállásolását és ellátását megszervezték. Életüket és sorsukat imádságainkban hordozzuk. Bárcsak látogatásukkal lehetőséget adnának nekünk, hogy kedvességüket viszonzni tudjuk!

Veress László
 lelkipásztor

SULI-HÍREK

A december nem volt hosszú az iskolai életben. Három hetet jártunk csak iskolába, hiszen téli szünet volt. A pihenés mindenkire ráért. Így félév táján elég sok a tennivaló: javítani kell a jegyeken, ha még lehet, kellett egy kis erőgyűjtés a diákoknak.

Decemberben történt:
 December 2-án a Zeneiskolások félévi meghallgatása volt. A Kókai Zeneiskola Kihelyezett Tagozatának tanulói mutatták be, hogy mit tanultak a félév alatt. Furulya és dob előadásokat hallhattunk. Minden tanuló megfelelt a félévi vizsgán. Sokat gyakoroltak, aminek meg is lett az eredménye.

December 18. szombat, a téli szünet előtti utolsó tanítási nap. Szinte az egész hét karácsonyi hangulatban telt, ezen a napon pedig iskolai szinten is megemlékeztünk a szeretet ünnepéről. Első osztályosaink vidám műsorral köszöntötték az ünnepet. Végül a színjátszó szakkörös gyerekek előadták Andersen szép meséje alapján a "Kis gyufaárus lány" c. színdarabot.

December 19-én a Művelődési Házban a Kókai Zeneiskola tagozata Karácsonyi Koncertet adott.

2005. január
 Itt a félév mindjárt, amikor bekerülnek a bizonyítványba a tudás alapján járó megérdemelt jegyek. Talán az utolsó hetekben még lehet javítani.

Az *iskolai farsangot 2005. február 4-én* rendezzük meg. Mindenkit szeretettel várunk!
G.Cs.I.

Hétfőn délelőtt folytatta útját az olthévízi csapat. Uticélunk az azonos nevű Galga-menti Hévíz volt, ahova azzal a szándékkal indultunk el, hogy egy majdani testvértelepülési kapcsolat alapjait tegyük le. Érkezéskor a község nevében Dr. Basa Antal galgahévízi polgármester köszöntötte az Olt-menti hévízieteket, és mutatta be a települést. Innen a szomszédos Hévízgyörkre utaztunk. Ide is a miénkhez hasonló név vonzott bennünket. Régi vágyunk teljesedett, hogy megismerjük azokat, akik egy, a miénkkel rokon nevű faluban laknak. Nagy örömünkre már az első pillanatokban kiderült: nemcsak a falu neve, hanem lakóinak lelke is rokon a miénkkel. A református parókia udvarán Hévízgyörk fiatal lelkipásztora, Szabó Zoltán és felesége, valamint a gyülekezet több tagja fogadott bennünket.

Azzal a reménnyel váltunk el, hogy a hévízgyörki és olthévízi reformátusok között olyan testvéri kapcsolat jön majd létre, amelyben a rendszeres találkozások által, egymás hite által újra és újra kölesőnösen megerősödhetünk (Róma 1,12).

Az óvodában történtek

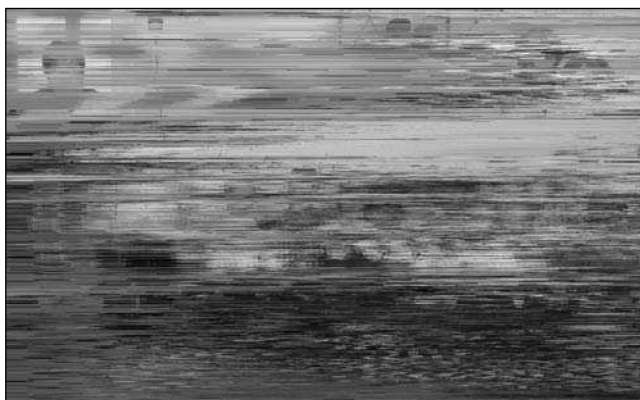
Képek a 2004-es nevelési év csemetéiről és nevelőiről

*A tavalyi hó az idén csak mesebeli álom.
S ha az álom valóra válik, a dombocská teletején
szánkóznunk majd Te meg Én.*

*Néked zeng ez a dal, szívünk Téged ünnepel ma. A
hangok szárnyra kélnek, tengernyi szépet, jót kívánva
Néked! Tengernyi szépet, jót kívánva Néked!*

*Még kicsi vagyok den-den-den,
édesanyám oviba visz engem.
Járnak az évek dán-dán-dán,
felnövök szépen, lassacskán.*

*Kicsik vagyunk, láthatjátok kicsi fiúk-lányok.
Nem pacsirták, nem is rigók, cinkék-csalogányok!
Együtt vagyunk egész nap, itt az óvodában.
Este pedig otthonunkban, ki-ki családjában!*

*Ez a lábam ez-ez-ez, jobban járja mint emez.
Édes lábam jól vigyázz, mert a másik meggyaláz!
Sok örömet e házban, boldogságot családban.*

*Karácsony napja örömnép,
mi Urunk Jézus megszületett.
Öröm van a mennyekben, öröm itt a szívünkben,
hogy a Miénk lett.*

A művelődési ház hírei

KISKARÁCSONY – NAGYKARÁCSONY

Az immár hagyományos eseménynek számító "falukarácsony" annyira hozzátartozik falunk életéhez, mint egy család karácsonyához a fenyőfa vagy mond-

juk a bejgli (helyesebben diós vagy mákos patkó). Na persze, éppen meglennénk falukarácsony és bejgli nélkül is, de az biztos, hogy hiányérzetünk lenne.

Galgahévíz szerencsés falu, mert bőven van választék szerepelni vágyó csoportokban. Csupán egyetlen probléma adódik évről-évre, mégpedig az, hogy túl hosszúra sikeredik a műsor, pedig már minden csoport csak a „minimum műsorát” adja. Választani pedig nem akarunk, hiszen minden csoportnak szeretnénk szereplési lehetőséget adni karácsonykor. Hasonlóan az előző évekhez, az idei program is nagyon jól sikerült, s a közönség nagy tapsokkal hálálta meg a szereplőknek az előadást.

Visszatekintőnkben egy kis „képcsokrot” nyújtunk át Önöknek, íme:

M. Zs.

ÉDESAPÁM: ERŐSVÁRI PÁL 2. rész

Gyermekként sokszor játszottunk "iskolá-
sat" (testvérem nem lévén) barátnőim el-
fogadták, hogy én vagyok a tanítónéni.
Felsőben órsvezető voltam. Pajtásaim
örömmel jöttek az órasi órákra. Gyer-
mekszeretetemet szüleimtől örököltem,
s talán már az anyatejjel szívtam ma-
gamba? Kezdtém úgy érezni, hogy én is
pedagógus leszek. Megkérdeztem édes-
apám véleményét: "mi lenne, ha én is
.....?"

Apa nyelt egyet, de a szemében öröm-
könyvek csillogtak. "Ha így döntesz, nagyon
örülünk édesanyáddal együtt. De tudnod kell: gyönyör-
ű pálya, de nagyon nehéz. Meg kell találnod a kis-
gyermek lelkéhez vezető utat!

Mondok egy példát: egy kis fát is három éves koráig
lehet oltogatni, utána fejlődnie kell, majd a vadhajtsá-
kat nyesegetni. Hasonló a gyermek is. 3 éves koráig
"oltogatni kell" - (következetesen nevelni) - megmutat-
ni a szépet, a jót, családias, kellemes, békés környezet-
ben. Fejlesztani kell a kisgyermek egész lényét, hogy
igazi személyiséggé érjen - s közben-közben a "vadhaj-
tásokat" nyesegetni.

Akkor még nem igazán értettem, de közel 30 éves
pedagógusi pályám során rájöttem, hogy igaza volt.
Először az ovisaim, majd a saját gyerekeim, illetve az
iskolásaim nevelése során vált be ez a "recept".

Rendkívül becsületesen neveltek édesanyámmal
együtt, rá kellett jönnöm, hogy ezt a munkát csak elhi-
vatottságból lehet végezni. A diplomám megszerzése
után már hárman oktattunk, neveltük az ifjúságot. A
gyakorlati munkámban adódó problémák megoldásá-
nál mindig szívesen adtak segítséget.

A mai napig emlékszem édesapám történelem és
magyar óráira. Megtanított TANÚLNI, VÁZLATOT
ÍRNI, LÉNYEGET kiemelni. (A főiskolai évek alatt is
ebből éltem.)

Az óráira felkészületlenül sosem ment. A neheze-
ben érthető anyagrészeket gyakorlati példákkal színe-
sítette. Szigorú volt, de következetes, mégis népszerű
volt a diákok körében Minden újra nyitott volt. Nem
volt olyan pedagógiai újság, folyóirat, amit ne ismert
volna. Állandóan képezte magát. Ritkán múlt el nélkü-
le Történelmi Nyári Egyetem - Szegeden. De nemcsak
passzív hallgatója, aktív közreműködője is volt az elő-
adásoknak. Segítette a pályakezdők munkáját. Ritka
volt a megyében a pedagógusok között, aki nem hallot-
ta még Erősvári Pali bácsi nevét. Hozzá mindig lehe-
tett segítségért menni a falu apraja-nagyjának. Min-
denkihez volt egy-egy kedves szava, "jópofa" mondata.
Sokszor mondogatta (s ezt a mai napig így tartja) "Hu-
mor nélkül nem lehet élni!" - milyen igazság ez. Humora,
jókedve (bármilyen bánata volt is) - mindig átsegítette,
az esetleges kudarcokon. Volt ereje talpra állni, "kijön-
ni a gödörből", s újra kezdeni.

Ritka volt az olyan pedagógiai pályázat, amire nem
írt dolgozatot, és az nem nyert helyezést. Szinte már
"beutalója" volt az Országos Széchenyi Könyvtárba,

kutató munkája során.

Nyugdíjas lesz. Eleinte összeszorul a szíve,
amikor meghallja az iskolai csengőszót...

Próbál tartalmas nyugdíjas életet élni. Moz-
gatórugója a falunak. A Nyugdíjas Klub ál-
landó hétfő esti előadója. Községi könyvtáros
lesz. Segíti a könyvtárlátogatókat a könyv-
kölcsonzésnél, ötleteket ad a válogatásnál.

Úgy érzi van még dolga a világon.

10 évvel ezelőtt a gödöllői Damjanich Általá-
nos Iskola történelem szakos tanárt keres. Ő
jön. Kollégák leszünk. Újra a régi tűzzel, szívvel
dolgozik. A saját unokája is tanítványa lesz. Kollé-
gáim tisztelik, becsülik, szeretik a gyerekek csüngenek
az óráin - mindenki Pali bácsija lesz Gödöllőn is.

Nagy-nagy kitüntetés éri. Munkásságára "i" betűjé-
re felkerül a PONT - Galgahévíz Díszpolgára lesz.

Csodálatos ünnepséget rendeznek tiszteletére - ahol
szem nem marad szárazon.

Szerinte csak így, becsületesen lehet és szabad élni.
Soha nem csapja meg a "pénz szaga".

Állandó közreműködője a Faluünnepek megnyitói-
nak. Részt vett a Galgahévíz könyv megírásában, s
örült megjelenésének. Ismét "fontos" embernek érzi
magát. Szívesen dedikálja a faluról megjelent könyve-
it, kinek-kinek - érdeme szerint.

Nyugdíjas éveit a BETEGSÉGE teszi nehezzé. De,
ha voltak is hullámvölgyei, mindig kilábal belőlük - s
szerinte, ezt humorának és szerető családjának kö-
szönheti, no meg az emberek szeretetének.

Nem volt hiábavaló élete munkája, az elvetett mag-
ból termés lett, és aratni is tudott.

Ma is emlékszem az esti és a vasárnapi ebéd utáni
(szünni nem akaró) beszélgetéseinkre. Felnőttként is
sokszor mentem és megyek haza tanácsaiért úgy mint
kolléga, úgy mint gyermeke, úgy mint szerető unokája
édesanyja. Mindig diplomatikusan nevelt. Nem vettem
észre, hogy irányít, mégis jó irányt adott. Meghallga-
tott és "jó mederbe terelgetett" - s az általa megadott
út volt a helyes.

Sokszor mondogatta: ne dönts rögtön, higgadj le,
számolj 10-ig..... és mennyire igaza volt.

Belém plántálta az általa megkezdett pedagógiai
utat. Nekem már könnyű volt, hiszen csak tovább kel-
lett haladni rajta. S ha néha elbizonytalanodom, Ő ott
áll mellettem és segít. Büszke vagyok rá! Szavakba
nem tudom foglalni, mennyire örülök, hogy Ő az én
ÉDESAPÁM.

*"Az én jó apámnál, nincs jobb a világon,
Hiába keresem, párját nem találom...."*

Köszönetem jeléül, befejezésül, Mécs László sorai:
*"Hogyha minden folyó, lelkemen átfolyna,
s ezer - hála malom csak zsolttárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna."*

Szerető leányod:

Erősvári Erika
(Tar Jánosné)

Örömmel tapasztaljuk, hogy egyre több levelet kapunk olvasóinktól. Szinte minden számunkban közölhetünk legalább egyet. Januári lapunkban három kedves olvasónk, **Darnyik Ervin, Kristóf János és Gregus József** írásait tesszük közzé. Mind a három gondolatébresztő, érdekes levél. Töprengjenek el Önök is a felvetett kérdéseken, s ha kedvük tartja írják meg Önök is saját véleményüket! Várjuk hozzászólásaikat, de más témájú írásokat, leveleket is szívesen közlünk. (MZS)

KÖSZÖNET

2004. júliusától a Galgahévízi Polgármesteri Hivatal alkalmazottjaként dolgozom. Az elmúlt fél év elteltével sokmindent másként látok a faluval és a falubeliekkel kapcsolatban. Erről szeretnék most néhány gondolatot megosztani az olvasókkal.

Munkám során rájöttem, hogy Galgahévízen nagyon sok jószándékú és segítőkész ember él. A polgármester úr, a jegyző úr és kollégáim segítségével próbáljuk a falut szépíteni, fejleszteni. Úgy látom, hogy ez nemcsak nekünk, hanem a falubeliek számára is fontos, hisz – örömeinkre – segítők szándékkal közelednek a munkánkhoz (pl. kiegészítéssel, gépekkel, gépi munkákkal, szakértelemmel, fizikai munkával, jótanáccsal). Úgy gondolom, hogy az a szó, hogy köszönet, manapság már csak közhely, de mégis szívből köszönöm a sok segítséget a falunkban nyitott szemmel és nyitott szívvel élő embereknek, mindazoknak, akik bármivel segítettek munkánkat.

Talán még nehezebb új évet kezdünk, így nagyobb szükség lesz közös gondolatokra, építő jóakaratra a gondok és a problémák megoldásához. Jövőbeli támogatásukat előre is tisztelettel megköszönöm és ezúton is eredményekben gazdag, boldog új esztendőt kívánok minden galgahévízinek a „falúvers” egy versszakával!

Hévíz képe épül, szépül

Hívó emberek szívétől.

Sógor, koma, jóbarát

Boldog hévízi család.

Segíts nekünk Istenünk

A falunkért küzdenünk!

(Zsoltár egy faluért)

Darnyik Ervin

EMLÉKEK

Emlékszem egy szájra, amelynek csak egy icipicit kellett volna szélesebbre húzódnia, amikor az igent kimondja. Akkor már kedvessé vált volna tőle az egész arckifejezése. A kedvesség aztán boldoggá tett volna sok embert, akik kérő szavakat mondtak az arc felé, eleinte habozva, akadozva, később hadarós sietséggel, majd ismét lassan, elfakult, kínlódó hangon mind szörnyűbb kényszeredettségekben.

Ha az a száj nem marad olyan kevély, a kérő emberek hátán nem futkosott volna a hideg. Halántékukon nem lüktetett volna láthatóan az ér, és nem fagyott volna arcukra az a kínos, reménytelen igyekvés, amely egyszerű kegyetlenséggel mintázta meg, hogy milyen könnyű megalázni valakiket, még akkor is, amikor teljesítik is néhány egyszerű kérésüket.

Emlékszem egy hangra, amelyet kéjes élvezettel színezett fölényesre a gazdája, akik felé a dicső hang szállott, megremegtek. Fejük felkapták, de megállt a mozdulatban és az arcukra toluló sértettséget kínos mosolyba torzította. Szelíden feleltek vissza méla gondolataikban s bár igaziban ők győztek, mégis a végén megalázottak maradtak. A szónok diadalmasan élvezte győzelmét.

Emlékszem egy mozdulatra, egy lefelé lendülő kézlegyintésre. Akik ezt a választ kapták, vérvörösre pirultak. Szemük riadtan repdesett, mintha segítség után próbálnának kutatni, torkuk elszorult, végül semmit sem mertek mondani. A legyintés mindannyiukat leterítette, de megalázottságukban még sóhajtásukat is eltitkolták.

Emlékszem egy szóra, egy hangsúlyra, egy szemvillanásra, amelyet nem kellett volna feltétlenül ilyen hangsúllyal kimondani. Mert ha ezek nem így hangzanak el, akkor a szó, a hangsúly igazzá válhatott volna, mindannyiunk örömére. Nem keseredett volna el sok ember élete, nem szenvedett volna az embertelenség miatt az, akinek el kellett viselnie.

Emlékszem egy levélre, amelyből kifelejtették a szeretetet, pedig a sorok között elfért volna. Egy kacagásra, amely megszegyenített sokakat. Egy szellemes mondásra, amely jó híret keltette elmondójának, de meggyilkolt egy ártatlant. Egy kínáló mozdulatra, amelyre az éhes ember csakis úgy válaszolhatott, hogy mosolyogva tolt el maga elől a tálat. Egy köszöntésre az utcán, amelyet a köszöntött egyén soha nem tudott megbocsátani. Egy meghí-

vásra, amelyből a meghívottnak meg kellett értenie, hogy azt szeretnék, ha nem menne el. Egy dícséretre, amely rágalomnak is beillett volna.

Olyan múltat idéztem, amelyet valamennyien itt, e közösségben, ki így, ki úgy, átéltünk. Az ember dolga, hogy a múlt tanulságait levonja, azt elemezve a jövőt építse. Ezért egymás iránti jószággal, tiszta szívrrel és lélekkel feledjük a múlt torz emlékeit, kezdjük a most következő új esztendő.

Kristóf János

SZÉGYENTELJES NAP: 2004. DECEMBER 5.

Nemzetegyesítés kezdett kibontakozni a gyalázatos trianoni országrombolás enyhítésére. Magyar testvéreink a határon kívül epedve várták ezt a napot, hogy egy korrekt szavazás folytán szorosabbra fűzhessék a kapcsolatot az anyaország magyarjával. Sajnos, ők nagyon, de nagyon csalódtak, mivel a szavazás negatív – elutasító – eredményt hozott a részükre.

Ezt érdemelték testvéreink? No nem! Akkor hogyan történhetett a sikertelenség? Egyszerű a magyarázat: véleményem szerint az MSZP-s miniszterelnök félre tájékoztatta az egyszerű embereket azon felsorolásával, hogy micsoda nagy megterhelést jelentene az országnak, ha az igen szavazatok – abszolúte – győznének. A félrevezetett szegény emberek már attól tartottak, hogy kenyerük sem lesz, ha megszállják a kinti magyarok az országot. Ezek után sokan nemmel szavaztak, vagy el sem mentek szavazni. Tehát Gyurcsány miniszterelnöknek bejött a számítása, győzött. Ez legyen a legnagyobb öröme. Azt, hogy székely barátaink mit kívánnak neki, nem is merem papírra vetni.

Ha bizonyos áldozatba került volna is külhoni testvéreink magyar állampolgársága, idézve Horn Gyula szavait, „na és akkor mi van?” Javaslom, hogy kisebb apparátust alkalmazzon a miniszterelnök és megtakarítja a többletköltséget.

Tisztelt falumbélieknek figyelmébe ajánlom **Széchényi István** szavait:

„Minden nemzetnek olyan kormánya van, amint azt megérdemel. Ha valami oknál fogva ostoba, vagy komisz emberek ülnek egy bölcs és becsületes nép nyakára, akkor a nép azokat a silány fickókat minél hamarabb a pokol fenekére küldi. De, ha egy hitvány kormány huzamosan megmarad a helyén, akkor bizonyos, hogy a nemzetben van a hiba. Akkor az a nemzet aljas vagy műveletlen.”

Greguss József

Galgahévíziek figyelem!

Köztudomású tény, hogy Magyarországon az utóbbi években egyre gyakoribb a vastagbélrák. Gyógyítása sokkal több reménnyel kecsegtet, ha ezeket az elváltozásokat már korai stádiumban felismerik! A panaszmentes stádiumban felismert vastagbél daganat gyógyítható! Már korai stádiumban megjelenik a vér a székletben, ami egyszerű székletvizsgálattal kimutatható. Ehhez nyújt Galgahévíz lakóinak segítséget az Albert Schweitzer Kórház Gasztroenterológiai Osztálya, és rendelkezésükre bocsátja a székletkazettákat. Ennek technikai lebonyolítását Dr. Jancsy György, községünk háziiorvosa vállalta. Január vége felé megérkeznek a vizsgálati tégelyek Jancsy doktorhoz.

Kérjük a galgahévízieket, hogy érdeklődjenek a rendelőben és minél többen vegyenek részt a vizsgálaton. Ennek reményében kívánok Önöknek Boldog Új Esztendőt erőben egészségben!

Dr. Popovits József
gasztroenterológus főorvos

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönjük mindazoknak, akik édesapánk, **DARNYIK PÁL** tragikus halálakor együttérzésüket fejezték ki és osztoztak mély gyászunkban.

Gyászoló Család

NÉPFŐISKOLAI HÍRADÓ

Decemberben történt

December 15. szerda *Kis karácsonyi összejövetel*

Több mint húszan voltunk, akikkel együtt jól éreztük magunkat. Versekkel és dalokkal rajzoltuk meg a karácsonyi hangulatot, mesékben mélyedtünk el és szokásos egyéni meglepetésekkel kívántuk egymásnak szép ünnepeket.

Boldog új év - RECEPT

Vegyünk 12 teljes hónapot. Tisztítsunk le róluk gondosan minden keserűséget, gyűlöletet, irigységet. A hónapokat vágjuk 28, 30 ill. 31 szeletbe, de ne egyszerre főzzük készre. Vegyünk sorra minden egyes napot, adjuk hozzá a következőket: egy csipet hit, egy csipet türelem, egy csipet bátorság, egy csipet munka. Minden naphoz azonos rész remény, hűség, jóság kell. Jól dolgozzuk össze egy rész imával, egy rész meditációval, egy rész szorgalommal. Fűszerezzük bőségesen jókedéllyel, keverjük el benne alaposan egy csipet boldogságot, kevés rumlit és nagykanálnyi humort. Tálaljuk szeretetben, körítsük mosollyal.

(Szerzője ismeretlen, más-más helyről már megkaptam ezt a receptet, osszuk meg hát mi is!)

Minden kedves olvasónak és népfőiskolásnak boldog új esztendőt kívánunk!

M E G H Í V Ó

Január 25. kedd 18 –20 óra

Varga Péter – Gyermeknevelési tapasztalatok

Az előadó főleg kamaszoknak szóló, párválasztással foglalkozó könyve a SPIELHÓZNI. Ennek kiegészítéseképpen szülőknek szóló gondolatai is igen értékesek. Jöjjön itt egy részlet a könyvből, mellyel ha már vitatkozunk, biztosan elgondolkodunk rajta, s el is jövünk vele beszélgetni...

„Időnként meghívják szülők is előadást tartani. Az ilyen, ún. SZÜLŐ-SPIEL-en szoktam gyermeknevelési rögeszméimről beszélni... Értékes felnőtté kell a gyerekeknek válnia, ez az ő dolga! Bár tudom, sokakban ellenérzést szülhet, mégis úgy gondolom, hogy **a gyerekeknek nem a tanulás a dolga**. Természetesen a harmonikus, érett egyéniség kialakulásához szükség van a tanulásra, de a gyerek elsődleges dolga az, hogy felnőtté váljon. És ehhez, a tanuláson kívül másra is

szüksége van. Bizonyos életkorban égetően szüksége van „barátokra”, akikkel együtt „kell” lennie! Később arra is szükség lehet, hogy a gyerek elkezdje tanulni a másik nemhez kötődő normális kapcsolatok kialakítását. Ez pedig mind időt vesz igénybe...

Másrészt határozottan belém gyökereződött az a vélemény, hogy **a tanulás a gyerek dolga!** Nem pedig a szülőé. A szülő feladata, hogy a hitet, a megfelelő értékrendet átadja a gyerekének, és elsősorban az a dolga, hogy szeresse a gyermekét. Méghozzá jól szeresse! ...Sok szülő, már egészen kicsi korban hozzászoktatja a gyermekét, hogy a tanulás a szülő dolga, őt érdekli igazán.

Megcsináltad a leckét? Mi van föladvá?

És így tovább. Már a 6 éves gyerek megtanulja, hogy az egész iskola-dolog az anyukának fontos. Mit törődjön vele ő, majd szól anyu....”

A továbbiakban is érdekes és elgondolkodtatóak okfejtései, feltétlenül ajánlom gyakorló szülők figyelmébe a könyvét és természetesen az előadását is.

Az előadó Spielhózní című könyve elővetelben a Népfőiskolán is megrendelhető, megvásárolható.

Egészségvédelem

A Magyar Rákellenes Liga Petőfibányai Szervezete (MRLPSZ) 6 éve dolgozik és aktívan tevékenykedik a társadalomért. Feladatuknak tekintik, hogy a lakosság, a gyermekek és felnőttek széles körét megtanítsák az egészséges életmódra, önvizsgálati módszerekre, melyekkel a rákbetegségek időbeni felismerése megkönnyíthető.

Előadásait a következőkben ajánljuk szíves figyelmükbe:

Egészséges életmód – közös ételkészítés, vagy ha erre nincs mód, kész ételek bemutatása, kóstolás, és elméleti ismeretek az egészséges táplálkozásról. Az alapanyagokat a MRLPSZ biztosítja.

Önvizsgálati módszerek

A mell önvizsgálata (elmélet és gyakorlat)

A here önvizsgálata (tv és video szükséges ezen előadásokhoz)

Alkalmas helyszínek és programok: iskolai tanóra, szakkör, művelődési házak, iskolák egészségügyi ill. egyéb rendezvényei, melyhez csatlakozhatnak e programok.

Megkeresésüket várják:

Bertáné Komenda Ramóna 06-30-644-8990

Kürti Krisztina 06-70-267-5397

AKIKRE BÜSZKÉK LEHETÜNK!

Vigyázat férfiak, figyeljünk magunkra!

„Akikre büszkék lehetünk” sorozatunk korábbi cikke indította mostani megszólalónkat arra, hogy elbeszélje betegsége történetét, mely igen fontos témát feszeget a férfiak életében.

1996-ban jelentkeztek az első tüneteim. A vizelet elakadt, nem indult meg. Szinte csak a vízcsap csöpögésének hangjára lehet előcsalogatni. Ráadásul nagyon sűrűn kellett mennem. Az urológust felkerestem, aki prosztatata gyulladást állapított meg. Ezt gyógyszeresen kezelték, valamint masszírozást javasoltak az ORFI Kórház reumatológiáján. Így ment ez egy évig.

Az ORFI-ban is elküldtek urológiára, ott azt mondták akkor, hogy tünetmentes vagyok, de félév múltán jelentkeztem.

Elég kellemetlen vizsgálatokat éltem meg. A szokványos vizeletvizsgálatot mindenki ismeri, nincs abban semmi különös. A végbélen keresztüli tapintásos vizsgálat már kellemetlenebb. Ha ekkor prosztatata-nagyobbodást észlel az orvos, akkor vérvétellel, az ún. PSA szintet vizsgálják.

Az elkövetkező időkből az ORFI-ban újra vérvételre került sor és megállapították, hogy emelkedett a vér PSA szintje. Emiatt egy napos kisműtétet hajtottak végre rajtam, biopsziával vettek szövettani vizsgálatra mintát.

A vérvételt, a biopsziát, három hónapon át hét alkalommal ismételték meg, majd megállapították, hogy rosszindulatú prosztatata nagyobbodás alakult ki, melyet műtétilag el kell távolítani.

Felmerül a kérdés, miért kellett hét alkalommal ezt a vizsgálatosorozatot átélni? Tulajdonképpen egy folyamatot követtek, mert egyre emelkedett az a bizonyos PSA érték.

Igen nagy műtét elé néztem. Feleségem a hazáig tartó utat végig sírta, én is nagyon letört voltam. Ami ezek után lejátszódott bennem, az az, amit minden halandó átél, ha kimondják a rák szót, a végső gondolatokkal kezdem el foglalkozni. Igaz a főorvos örömmel mondta:

- Megtaláltuk a problémát, ami miatt ide tetszett járni!

Ezt követően alapos kivizsgálás volt, CT és izotópos vizsgálat, ahol aztán megállapították, hogy nincs áttét, tehát a szervezetemben máshol nem képződ-

tek daganatok. Hála Istennek! Egy orvoscsoporthoz döntötte el a műtét napját. Elmondták előre, hogy a műtét során a prosztatából mintát vesznek, megvizsgálják a kivett mintát, majd ennek eredményétől függően jönnek a további kezelések.

A 4,5 órás műtét során a kivett minta negatív lett. Így is el kellett távolítani a prosztatát és a hozzá tartozó vezetékét.

Nagyon hosszan, sokáig tartott a lábadozásom, különösen a vizeletcsepegés volt nehezen elviselhető. Ha tudtam volna, hogy ilyen sokáig tart a műtét, valamint a lábadozás, nem engedtem volna magam megműttetni. Pedig jót tettek velem.

Akkor és a mai napig is hálásan gondolok az orvosokra s köszönöm a Jó Istennek is, hogy megsegített. A műtétet végző orvos odajött hozzám, s mondta: - Gratulál, amiért ilyen bizalommal voltam irántuk és korrektül elviseltem ezt a nagy műtétet. Én meg őket dicsértem meg, köszöntem, hogy segítettek rajtam.

Nem tudom, hogy meddig lehetek szeretteim körében, de eddig is négy szép évet kaptam az élettől és a Jó Istentől. Jelenleg is rendszeresen járok kontrollra a Budai Irgalmasok Kórházába. Bevontak egy kísérleti csoportba is. Élmény volt az ott tartózkodás azért is, mert hitgyakorlásomban elmélyülhettem, megtanultam breviáriumozni is.

S, hogy mi lenne az üzenetem férfitársaim számára?

Ajánlom és szeretettel mondom tollba, hogy (az irodalmi adatok szerint leginkább 45 éves kor után) **szánjunk időt magunkra, menjünk el szakorvoshoz**, amikor hasonló, aprónak tűnő vizeleti problémákat észlelünk. Amikor ez a probléma fájdalomérzettel jelentkezik, akkor már késő van!

Másrésről nagy rizikó faktor a rövid ital és a cigarettázás. **Erről le kell tudni mondani, hogy megelőzzük a bajt.** Köszönöm szépen az olvasók figyelmét!

Ezúton én is, aki e sorokat lejegyeztem, megköszönöm az őszinte és tabutémát feszegető körtörténeti elbeszélést. Azzal fejezem be e sorokat, hogy a „cím a kiadónál”.

S. Nagy Andrea

Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Dr. Basa Antal polgármester

Felelős szerkesztő: Mészáros Zsuzsa

Nyomdai előkészítés: Gradus Stúdió, Aszód (20-949-1152)

Készült az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdájában